

KLAGANDE
Migrationsverket

MOTPART

medborgare i Iran

Ombud och offentligt biträde:

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Göteborg, migrationsdomstolen, dom den 11 januari 2007 i
mål nr UM 30-07, se bilaga
(Migrationsverkets ärende)

SAKEN
Prövning enligt 12 kap. 19 § utlänningslagen

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Migrationsöverdomstolen undanröjer migrationsdomstolens dom och fastställer Migrationsverkets beslut den 21 december 2006.
 2. Migrationsöverdomstolen fastställer ersättning åt
som offentligt biträde med 5 440 kr, varav 3 168 kr för arbete,
1 184 kr för utlägg och 1 088 kr för mervärdesskatt.
-

BAKGRUND

ansökte den 24 juni 2002 om uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige. Migrationsverket beslutade den 17 juni 2004 att avslå ansökan samt att avvisa henne till hemlandet. Utlänningsnämnden fastställde den 23 september 2005 Migrationsverkets beslut, som därigenom vann laga kraft.

Migrationsverket beslutade den 1 november 2006 att inte bevilja uppehållstillstånd enligt 2 kap. 5 b § utlänningslagen (1989:529) i dess lydelse fr.o.m. den 15 november 2005 t.o.m. den 30 mars 2006. hade bl. a. åberopat att hon hade konverterat från islam och låtit döpa sig som Jehovas vittne.

ansökan om ny prövning enligt 12 kap. 19 § utlänningslagen (2005:716) avslogs av Migrationsverket den 21 december 2006. fullföljde sin talan till migrationsdomstolen som genom den överklagade domen visade målet åter till Migrationsverket för ny prövning av frågan om uppehållstillstånd.

YRKANDEN M.M.

Migrationsverket yrkar att Migrationsöverdomstolen skall ändra migrationsdomstolens dom och fastställa verkets beslut av den 21 december 2006 att inte bevilja ny prövning enligt 12 kap. 19 § utlänningslagen. Verket anför i huvudsak följande till stöd för sin talan. Migrationsdomstolen har ansett att frågan om nya omständigheter föreligger skall avgöras i förhållande till det lagakraftvunna beslutet om avvisning som är tillämpligt i det aktuella verkställighetsärendet. Migrationsverket anser att nya omständigheter inte enbart bör bedömas i förhållande till ett lagakraftvunnet beslut om avvisning eller utvisning. Istället bör prövningen av huruvida

omständigheterna är nya ske i förhållande till vad som framförts i samtliga tidigare avgjorda ärenden som prövats av instanser med befogenhet att bevilja uppehållstillstånd i utlänningsärenden.

bestrider bifall till överklagandet och anför i huvudsak följande. Det är korrekt som migrationsdomstolen anger, nämligen att den nya omständigheten skall ses mot bakgrund av ett lagakraftvunnet beslut. Den prövning som skett och som avgjorts genom beslutet den 1 november 2006 är en prövning enligt den så kallade tillfälliga lagen. Den lagen avsåg för övrigt särskilda förhållanden varvid ett beslut inte kunde överklagas. Fråga om förnyat ställningstagande, vilket en ny prövning innebär, av den tidigare gjorda bedömningen måste rimligen avse det lagakraftvunna beslutet. Att migrationsdomstolen resonerat korrekt framgår också av Wikrén-Sandesjö, Utlänningslagen med kommentar, 8:e upplagan, nämligen att om utlänningsåberopat en viss omständighet som medfört att utlänningsfått ett tidsbegränsat uppehållstillstånd enligt 12 kap. 18 § utlänningslagen, skall han eller hon, även sedan tillståndet upphört, kunna åberopa samma omständigheter till stöd för ny prövning enligt 12 kap. 19 § samma lag om de fortfarande består. Detta innebär, precis som migrationsdomstolen har kommit fram till, att den nya omständigheten skall vara ny i förhållande till det ursprungliga lagakraftvunna beslutet och inte ny i förhållande till allt som Migrationsverket må eller inte må ha någon kännedom om. Annat resonemang skulle medföra en orimlig konsekvens, nämligen att så snart Migrationsverket har erhållit någon form av kännedom om en omständighet, skulle denna per automatik vara förbrukad och inte kunna medföra rätt till prövning, oaktat att den alltjämt är giltig.

DOMSKÄL

I de fall där Migrationsverket i ett verkställighetsärende inte kan besluta om uppehållstillstånd enligt 12 kap. 18 § utlänningslagen skall verket med tillämpning av 19 § första stycket samma kapitel ta upp frågan om

uppehållstillstånd till ny prövning och besluta om inhibition, om det föreligger vissa i paragrafen uppställda förutsättningar. Dessa förutsättningar är att utlänningen i ett ärende om verkställighet av ett beslut om avvisning eller utvisning som vunnit laga kraft åberopar nya omständigheter som utgör sådant hinder mot verkställighet som avses i 12 kap. 1, 2 eller 3 § utlänningslagen och är omständigheter som utlänningen inte har kunnat åberopa tidigare eller visar giltig ursäkt för att inte ha åberopat tidigare. Är dessa förutsättningar inte uppfyllda skall verket enligt 12 kap. 19 § andra stycket utlänningslagen besluta att inte bevilja ny prövning.

Möjligheten att på grund av nya omständigheter få ett lagakraftvunnet beslut om avvisning eller utvisning prövat på nytt har även enligt äldre författningar avsetts vara ett extraordinärt prövningsförfarande (se prop. 2004/05:170 s. 224). I förarbetena till 1989 års utlänningslag uttalades att det i stort sett alltid måste kunna krävas att utlänningen lämnar alla relevanta uppgifter i ärendet om avvisning eller utvisning (se prop. 1988/89:86 s. 119).

När det gäller nya omständigheter som åberopats i ett verkställighetsärende är det inte tillräckligt att dessa har karaktären av endast modifieringar eller tillägg till de ursprungligen åberopade omständigheterna. Om de nya omständigheterna eller bevisen som åberopas endast avser att styrka redan tidigare åberopade omständigheter som hänför sig till utlänningens skyddsbehov, finns det normalt inte skäl att pröva hela ärendet på nytt. Här kan det handla om en ny handling, exempelvis en domstolshandling eller ett brev hemifrån, som ges in för att styrka tidigare gjorda påståenden (se prop. 2004/05:170 s. 227 f.).

Varken i förarbetena till den nuvarande utlänningslagen eller till den tidigare utlänningslagen relateras den nya omständigheten uttryckligen till avvisnings- eller utvisningsbeslutet. I specialmotiveringen till 1989 års utlänningslag poängteras att möjligheten att göra en ny ansökan inte

får leda till att samma omständigheter blir föremål för en ny prövning (prop. 1988/89:86 s. 149). I förarbetena till nuvarande utlänningslag anförs att kravet på att omständigheterna skall vara nya inte gäller om omständigheterna framkommit på verkställighetsstadiet och medfört att utlänningsen då beviljats ett tidsbegränsat uppehållstillstånd enligt 12 kap. 18 § utlänningslagen (prop. 2004/05:170 s. 300)

Migrationsöverdomstolen gör följande bedömning.

har i sin ansökan enligt 12 kap. 19 § utlänningslagen, förutom att hon bemött skälen för avvisningsbeslutet, åberopat sin konversion från islam till Jehovas vittnen och de följder som denna skulle kunna få för henne vid ett återvändande till hemlandet. Detta prövades av Migrationsverket i beslutet den 1 november 2006.

Bedömningen av huruvida åberopade omständigheter är att anse som nya bör enligt Migrationsöverdomstolens mening inte enbart hänföra sig till det som prövats genom det lagakraftvunna beslutet om avvisning eller utvisning utan även till det som prövats genom beslut som fattats under verkställighetsstadiet, då den åberopade omständigheten bedömts utan någon begränsning i sak.

Eftersom den konversion som nu åberopar redan prövats fullt ut och sålunda inte är ny, saknas det nu förutsättning att ta upp frågan om uppehållstillstånd till ny prövning. Migrationsverkets överklagande skall därför bifallas, migrationsdomstolens dom undanröjas och verkets beslut fastställas. Migrationsdomstolens förordnande om att avvisningsbeslutet tills vidare inte får verkställas upphör därmed att gälla.

Ersättning till offentligt biträde

har yrkat ersättning för bl.a. arbete motsvarande sex timmar. Med beaktande av målets art och omfattning finner

föredragande